

سینما

انتشار تصویری تازه از «رد خون»

اولین تصویر هستی مهدوی، بازیگر فیلم «ماجراجوی نيمروز ۲: رد خون» ساخته محمدحسین مهدویان منتشر شد. به گزارش «وطن امروز»، اولین تصویر از هستی مهدوی در یکی از مهم‌ترین نقش‌های «ماجراجوی نيمروز ۲: رد خون» با طراحی گریم فوق‌العاده شهرام خلج ساخته محمدحسین مهدویان به تهیه‌کنندگی سیدمحمود رضوی رونمایی شد. گفتنی است، فیلم «ماجراجوی نيمروز» سال ۱۳۹۵ اکران شد و به تیرهای سال ۱۳۶۰ پرداخته بود. داستان «ماجراجوی نيمروز ۲: رد خون» در ادامه داستان قبلی عملیات مرصاد و شکست منافقین در واپسین روزهای جنگ تحمیلی را روایت می‌کند.

«پردیس آزادی» میزبان دوازدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰

پردیس سینمایی آزادی از ۸ تا ۱۰ اسفندماه امسال میزبان «دوازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰» است. به گزارش «وطن امروز»، این جشنواره در ۲ بخش مسابقه‌ای و مسیر تجربه و در قالب مستند، داستانی و پویانمایی طراحی شده است. همچنین، بخش مسابقه سینمای جهان در قالب‌های مستند، داستانی و پویانمایی نیز صرفاً برای حضور شرکت‌کننده‌های غیرایرانی خواهد بود. دوازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ به دبیری علی قربانی برگزار می‌شود.

تئاتر

فصل تئاتر انقلاب آغاز می‌شود

رئیس انجمن هنرهای نمایشی استان تهران گفت: بزودی ویژه‌برنامه «فصل تئاتر انقلاب» شامل اجرای ۵ اثر سینمایی، ۷ اثر خیابانی و ۱۰ اثر نمایشنامه‌های در شهرستان‌های استان تهران برگزار می‌شود. به گزارش فارس، امیرحسین شفیعی، رئیس انجمن هنرهای نمایشی استان تهران درباره برنامه‌های ۴۰ سالگی پیروزی انقلاب اسلامی در عرصه تئاتر استان‌های تهران گفت: خوشبختانه انجمن هنرهای نمایشی برای چهلین سال پیروزی انقلاب برنامه‌هایی ویژه در ایام بهمن و اسفندماه تدارک دیده است. شفیعی با اشاره به فصل تئاتر انقلاب به‌عنوان یکی از برنامه‌های انجمن گفت: این ویژه‌برنامه از دهم بهمن‌ماه تا دهم اسفندماه برپا می‌شود. در این فصل قرار است ۵ اثر در بخش صحنه‌ای، ۷ اثر در بخش خیابانی و ۱۰ اثر در بخش نمایشنامه‌نویسی در شهرستان‌های استان تهران برگزار می‌شود. از دیگر برنامه‌های این فصل تئاتر، نمایش «پیوم» نوشته و کارگردانی ابراهیم رهگذر است که به دستاوردهای علمی در ۴ دهه انقلاب اسلامی می‌پردازد. این اثر نمایشی که کار پژوهش آن از چند ماه پیش آغاز شده، زندگی شهید آشتیانی را مورد بررسی قرار می‌دهد. رئیس انجمن هنرهای نمایشی استان تهران با بیان اینکه آثار برگزیده فصل تئاتر انقلاب تا اول بهمن معرفی می‌شود، گفت: همزمان با راهپیمایی پیروزی انقلاب (۲۲ بهمن‌ماه) ویژه‌برنامه‌ای با عنوان «یستگاه تئاتر» برگزار می‌شود که شامل اجرای ۷ نمایش خیابانی است. همچنین جشنواره «چله عشق» ویژه دستاوردهای انقلاب اسلامی در ۴ دهه گذشته در قالب جلسات نمایشنامه‌خوانی در شهرستان ملارد برگزار خواهد شد.

سینمای جهان

تام کروز با ۲

مأموریت غیر ممکن می‌آید

کریستوفر مک‌کوری ۲ قرارداد پشت‌سر هم برای ساخت ۲ فیلم دیگر از مجموعه «مأموریت غیر ممکن» امضا می‌کند. به گزارش مهر به نقل از هالیوود ریپورتر، سازنده «ملت سرکش» و «فال‌اوت» بزودی قرارداد ساخت ۲ فیلم دیگر از مجموعه «مأموریت غیر ممکن» را امضا می‌کند. کریستوفر مک‌کوری قرار است نویسندگی و کارگردانی هر ۲ فیلم را برعهده بگیرد. انتظار می‌رود در حالی که مک‌کوری فیلم‌های سوم و چهارم خودش از این مجموعه را جلوی دوربین می‌برد، مثل فیلم‌های پیشین، تام کروز در قسمت‌های هفتم و هشتم این مجموعه هم حضور داشته باشد. تام کروز در این فیلم‌ها در نقش مردی پر قدرت به نام اتان هانت ظاهر شده که فردی برای انجام مأموریت‌های جهانی است. مک‌کوری نخستین‌بار فیلم پنج‌م این مجموعه را سال ۲۰۱۵ با نام «ملت سرکش» ساخت که ۶۸۲ میلیون دلار فروش کرد و تنها فیلم‌ساز در تاریخ این مجموعه شد که با ساخت فیلم «فال‌اوت» کارگردانی ۲ قسمت از این مجموعه فیلم‌ها را انجام داد.

جریان‌شناسی سینمای سیاسی در ایران به بهانه اکران فیلم سینمایی «مارموز»

فیلم‌سیاسی!

محسن شه‌میرزادی: سینما را می‌توان تصویری بریده شده از زندگی بر پرده نقره‌ای دانست. به همین جهت سینما همان روایت زندگی است، روایتی که خیلی‌ها با آن زندگی می‌کنند. در زندگی هم غم دیده می‌شود، هم شادی و خشم و نفرت و ترس. هم چالش‌های اجتماعی وجود دارد و هم معضلات فرهنگی. همه اینها هست و سیاست هم هست. سیاست بخشی از زندگی است که نه به اندازه وسعت خودش اما به قدر قابل تاملی در سینما بازتاب یافته شده است. سیاست مساله پیچیده‌ای است، هم هست و هم نیست. در یک سکانس فیلمی در ژانر رئال که زندگی روزمره مردم معمولی را به تصویر می‌کشد، سیاست هم در میان آن روزمرگی به چالش کشیده خواهد شد، از همین رو این مفهوم کلی و فراگیر را می‌توان در اکثر فیلم‌های سینمایی دید. فیلم‌هایی که قطعا

روایت آنها متأثر از فضا و اندیشه سیاسی کارگردان خواهد بود. با این وجود نمی‌توان هر فیلمی را در ژانر سیاسی گنجانید، چرا که برای تعیین ویژگی‌های یک ژانر نیاز است حد و مرز مشخصی ترسیم شود و به همین واسطه تنها آثار معینی در این ژانر - مثلا ژانر سیاسی - قرار می‌گیرند. همین مساله بزرگ‌ترین چالش برای مشخص کردن فیلم‌هایی است که در ژانر سیاسی قرار می‌گیرند. اما با اغماض می‌توان گفت فیلم‌هایی که به دنبال روایتی از روابط قدرت در سطح کلان هستند یا به حوادث سیاسی مشخصی می‌پردازند، در ژانر سیاسی قرار خواهند گرفت. با زبان لفافه و غیرمستقیم سینما تشخیص همین میزان سیاسی بودن فیلم‌ها نیز دشوار است اما به طور کلی برای بسیاری از فیلم‌ها اشتراک نظر وجود دارد که مضمون «سیاسی» در میان آنها بر دیگر وجوه فرهنگی و اجتماعی غلبه دارد. بررسی فیلم‌های سیاسی سینما برای هر کشوری، حاکی از آن است که تا چه حد هنرمندان و سینماگران بر امر سیاسی احاطه دارند و چه دغدغه‌هایی را درباره اداره جامعه در ذهن می‌پرورند. سینمایی که متأسفانه در ایران و در اغلب موارد در گیر سطحی‌ترین بخش‌های سیاست شده و کارنامه قابل قبولی از خود بر جای نگذاشته است.

انقلاب، سوژه محبوب سینمای سیاسی

ساخت فیلم سیاسی پس از انقلاب چالش بزرگی برای فیلمسازان مردمی محسوب می‌شد، چرا که در این زمان، حکومت پهلوی و ظلم‌هایش کنار رفته‌اند و سینما صرفاً نمی‌تواند همچو سیاست و نقد حکومت باشد، چرا که به تمام خواسته‌های سیاسی در عرصه حکومت و حاکمیت مردم بر خودشان رسیده‌اند. از این رو باید ادبیات جدیدی در عرصه سینمای سیاسی خلق می‌شد. ادبیاتی که در آن باید مفاهیم و ارزش‌های تمام‌نشدنی سیاسی انقلاب چون استعمارستیزی، استقلال‌طلبی، آزادی، مبارزه با ظلم و... بر پرده سینما متجلی شود. با این همه، جریان غالب سینمای ایران به دلایل مختلفی ترجیح داد در ادامه مسیر خود بیشتر به موضوعات اجتماعی و انسیب‌های مرتبط با آن بپردازد. با این حال، بعد از انقلاب نیز مسعود کیمیایی در ساخت فیلم‌های سیاسی پیشقدم شد و «خط قرمز» را در سال ۶۰ تولید کرد. در این سال‌ها فیلم سیاسی هم‌ردیف با فیلم‌هایی با موضوع انقلاب محسوب می‌شد و ظرفیت دراماتیک انقلاب اسلامی بهترین مایه اولیه فیلم‌نامه‌ها برای پرداخت سیاسی بود. بعد از آن «قطعه ضف» محمدرضا اعلامی در سال ۶۲ روی پرده رفت. «پایکوت» محسن مخملباف دیگر اثر سیاسی آن سال‌ها بود که اکران شد. برخلاف فیلم‌هایی نظیر «تشتکیلات»، «سافران» مهتاب، «دادشاه» و... که نتوانستند به موفقیت چندانی در گیشه دست یابند، «خانه عنکبوت»

سقوط به پله اول در عصر آزادی قیل از بیان

پس از دوران سفت و سخت سازندگی که عقیده داشت به جای همه معضلات اجتماعی و فرهنگی، «بیابند و از سد و جاده‌هایی که ساختیم فیلم بگیریم»، روی کار آمدن دولت اصلاحات این تصور را برای بخشی از سینماگران ایجاد کرد که می‌توانند با آزادی عمل بیشتری به طرح دغدغه‌های‌شان بپردازند اما این تصور در عمل چندان هم به وقوع نپیوست تا دهه ۷۰ تبدیل به عرصه تاخت و تاز فیلمسازان سطحی شود که با نگاه ژورنالیستی و سیاست‌زده سعی در هجو ارزش‌های پیشین دهه ۶۰ داشتند. در واقع سینما به جای گام برداشتن رو به جلو به همان چارچوب‌های فکری پیش از انقلاب بازمی‌گشت. جایی که در آن فیلم‌سازان هم چیزی جز فعالیت علیه حاکمیت و صدور بیانیه‌های سیاسی محسوب نمی‌شد. پرداختن به مفاهیم اساسی سیاسی در انقلاب جای خودش را به آثار ضعیفی چون «پارتی» سامان مقدم داد که بعد از آن نیز با «مکس» خود را در آن تکرار کرد و به یک بیانیه‌نویس در سینما مشهور شد. در کنار آن «اعتراض» مسعود کیمیایی، «نان، عشق و موتور ۱۰۰۰» ابوالحسن داوودی، «مومیایی ۳»

کتاب

انتشار زندگینامه شهید عباس ورامینی «در هیاهوی سکوت»

کتاب «در هیاهوی سکوت» شامل روایت مستند زندگی شهید عباس ورامینی از سوی انتشارات ۲۷ بعثت منتشر شد. به گزارش تسنیم، این کتاب را جواد کلاته‌عربی بر اساس پژوهش‌هایش در زندگی شهید عباس ورامینی به رشته تحریر درآورده است. شهید عباس ورامینی، مسؤول آموزش نظامی دانشجویان پیرو خط امام، مسؤول آموزش تاکتیکی بسیج تهران، فرمانده گروهان یک گردان حبیب در عملیات فتح‌المبین، معاون گردان مقاد در عملیات بیت‌المقدس، رئیس ستاد سپاه ۱۱ قدر در عملیات‌های والفجر مقدماتی و والفجر یک و رئیس ستاد لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله در سال ۶۲ و عملیات والفجر ۴ بود. این فرمانده دلاور لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله (ص) ۲۸ آبان‌ماه ۱۳۶۲ پس از رشادت‌های فراوان در مرحله سوم عملیات والفجر ۴ به درجه رفیع شهادت نائل شد.

خبر

حجت‌الاسلام سهرابی

مدیر کل تبلیغات اسلامی تهران شد

حجت‌الاسلام محمد قتی، رئیس سازمان تبلیغات اسلامی طی حکمی سهرابی را به‌عنوان مدیر کل تبلیغات اسلامی تهران منصوب کرد. به گزارش «وطن امروز»، حجت‌الاسلام علی‌اصغر سهرابی دروس دوره مقدمات را در محضر استادی حوزه تهران خصوصا مرحوم آیت‌الله مجتهدی فراگرفته و اکنون از شاگردان درس حضرت آیت‌الله خامنه‌ای است. از جمله سوابق فرهنگی و اجرایی وی می‌توان به معاونت مرکز پژوهش‌های جوان، مدیریت خانه طلاب جوان قم و خانه طلاب تهران، سردبیری نشریات حوزه‌وی و عهده‌داری رهنما، پژوهش و حاشیه، مدیریت حوزه علمیه، حوزه علمیه نهضت و معاونت پژوهش حوزه علمیه استان تهران اشاره کرد.

تلویزیون

شازده ارسلان در «برادر جان»!

حسام منظور، بازیگر نقش «شازده ارسلان» در مجموعه پر مخاطب «بانوی عمارت» بتازگی به جمع بازیگران سریال «برادر جان» پیوسته است. به گزارش فارس، سریال «برادر جان» نوشته سعید نعمت‌الله به کارگردانی محمدرضا آهنج و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی با پشت سر گذاشتن آخرین روزهای پیش‌تولید، از همین هفته در تهران کلید خواهد خورد. بعد از علی نصیریان، حضور حسام منظور بازیگر عرصه تئاتر که چندی پیش با سریال «بانوی عمارت» شناخته‌تر شد نیز در این سریال قطعی شده است. منظور ایفاگر یکی از نقش‌های اصلی سریال «برادر جان» خواهد بود و بزودی اسامی سایر بازیگران این پروژه رسانه‌ای می‌شود. «برادر جان» مولودرامی اجتماعی- مذهبی قرار است برای پیش از ششک سوم سپه‌ما در ماه مبارک رمضان سال ۹۸ تهیه و تولید شود.

مستند

اعتیاد به بازی‌های آنلاین در مستند «پول بده بازی کنم»

محسن نجفی‌مهری، کارگردان مستند «پول بده بازی کنم» در ارتباط با علت پرداختن به این سوژه گفت: ایده ساخت مستند و تحقیق درباره اعتیاد به بازی‌های آنلاین بویژه کَش آف کلنز را ابتدا یکی از دوستانم با من مطرح کرد که اتفاقاً در آن روز موضوع را زیاد جدی نگرفتم اما پس از اندکی تحقیق متوجه شدم موضوع بسیار مهمی است به اندازه‌ای که حتی می‌توان از آن به عنوان یک تهدید فرهنگی یاد کرد. در ادامه تحقیقات موارد بسیار عجیب و ناراحت‌کننده‌ای مشاهده شدند که به عنوان مثال یکی از این موارد زوجی بودند که به خاطر اعتیاد مرد خانواده به بازی کَش آف کلنز در حال طی مراحل قانونی طلاق بودند. عجیب‌ترین موردی که در مراحل ساخت مستند با آن مواجه شدم و در مستند نیز به آن اشاره شده جوانی به نام منصور از اهالی گنبدکلووس بود. وی کَش آف کلنز را به منبع درآمد خود تبدیل کرده و به نمایندگی از دیگران بازی می‌کرد. منصور در سال نخست تنها با ۹-۸ تبلت همزمان بازی می‌کرد اما هم‌اکنون با ۸۰ تبلت همزمان بازی می‌کند. مستند «پول بده بازی کنم» سال ۱۳۹۵ به تهیه‌کنندگی اسدالله دیانسی و کارگردانی محسن نجفی‌مهری در استودیو رضوان تولید شده است.

نگاهی به سریال «مینو»، اثری متفاوت در ژانر دفاع مقدس

عشق است و شهر و آشوب

پسر عمه‌اش رضا از یک طرف و دل پستن یک جاسوس عراقی به این پرستار یعنی «مینو» از سوی دیگر، تشکیلات دهنده این مثلث عاشقانه است. به این مؤلفه‌ها باید باز تولید درست عناصر تاریخی از جمله باز آفرینی فضای تاریخی دهه ۵۰ و اوایل انقلاب را هم اضافه کرد که خود از نقاط قوت سریال هم هست. در واقع طراحی صحنه این مجموعه در خلق موقعیت مفهومی و عاطفی قصه و عمق بخشیدن به حس و حال و اتمسفر روانی داستان؛ اتفاقی که کمتر برای سریال‌های متأخر تلویزیون افتاده و «مینو» تحسین است. در عین‌اینکه قصه بشدت آمادگی این را داشت که در دام یک سانتی‌مانتالیسم ایدئولوژیک بیفتد اما با فاصله‌گذاری درست بویژه در پردازش متن و موقعیت‌های عاطفی از طریق نوعی سادگی در روایت، توانست باورپذیری و منطق‌پذیری کردن گتش‌های عاطفی و اعتقادی شخصیت‌ها را به موازات هم و بدرستی پیش ببرد. از سوی دیگر سریال می‌توانست سوبه‌های جنگ و جبهه را برجسته‌تر کند اما با ننگ داشتن اندازه منطقی و پررنگ کردن موقعیت و روابط انسان‌ها، هم بار دراماتیک قصه را بیشتر کرد و هم مخاطب را با دافعه‌های روایت‌های کلیشه‌ای و شعارزده از قصه دور نکرد و البته در کنار آن توانست پیام‌های معنایی و معنوی خود را در ضمیر ناخودآگاه مخاطب به شکل تلویحی و عمیق‌تر صورت‌بندی کند. تفکیک‌پذیر کردن موقعیت‌های متفاوت قصه در عین درهم‌تنیدگی ظریف آنها در یک ساختار و فرم یگانه، کمک کرد «مینو» به مخاطب ارتباط خوبی برقرار و این تعامل را خلق می‌کند. به شکل جزئی و مصداقی خود گفت داستان عاشقانه پرستاری به همین نام با

رضا صائمی: جذابیت یک اثر نمایشی صرفاً به بازیگران شناخته‌شده و محبوب، یا طراحی صحنه و جلوه‌های ویژه یا موسیقی جذاب تیتراژ آن نیست. اگر چه این مؤلفه‌ها، عوامل موثری در مخاطب‌پذیری یک سریال هستند اما برخلاف برخی تحلیل‌هایی که این عوامل را عامل دیده شدن سریالی همچون «مینو» دانستند، متقدم دلیل اصلی را باید در تم و مضمون قصه و ژانر ترکیبی آن دانست. تجربه نشان داده وقتی قصه‌های عاشقانه در بستر یک درام تاریخی و اجتماعی بخوبی چفت و بست شوند، می‌تواند مخاطب را با خود درگیر و همراه کند. شاید خلق و قوام بخشیدن شخصیت‌های اثربخش در یک سریال تلویزیونی به واسطه زمان طولانی‌تر و تسلسلی که در نمایش آن وجود دارد از فیلم سینمایی هم مهم‌تر باشد. در «مینو» ۳ شخصیت مینو، عماد و رضا در یک جایگاه و خاستگاه دراماتیک دقیقی قرار می‌گیرند که نقطه عزیمت قصه را در ذهن مخاطب بدرستی ترسیم می‌کنند و جاذبه لازم برای همراه کردن آنها را با خود دارند. وقتی قصه روایتی تاریخی هم به خود می‌گیرد، این نقطه‌گذاری‌ها با فاصله‌گذاری‌های زمانی در فرآیند قصه بویژه در بزنگاه‌های آن، هم تعلیق بیرونی ایجاد می‌کند و هم با پیوند تعلیق درونی پیرنگ قصه، هویت و انسجام دراماتیک داستان را تضمین می‌کند. «مینو» در بستر همین ساختار در نقطه‌گذاری‌های دقیقی که در فرازهای مهم قصه خلق می‌کند، سوبه‌دینامیک درام را تقویت کرده و در نهایت به مماس کردن وزن تاریخی با وزن عاشقانه قصه، توازن منطقی بین عناصر درام برقرار می‌کند. حاصل این فرم و ساختار تازه نگاه

